

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Eén Vlees Zijn: Bijbelse Kuisheid, Huwelijk & Echtscheiding

Deel 4: Veelgestelde Vragen

Dit is de vierde studie in een vierdelige serie waarin de Bijbelse instructies worden besproken met betrekking tot seksuele immoraliteit, overspel, huwelijk en echtscheiding. Deze studie behandelt onderwerpen en gebruikt terminologie waarvan ouders misschien nog niet willen dat hun kinderen ermee bekend zijn, dus discretie van de kijker wordt aangeraden.

In deel 1 van deze serie hebben we een Bijbels huwelijk beschreven, hoe dit eigenlijk de verlovingsovereenkomst was tussen de man en de vrouw en het gezin van een vrouw. We bespraken ook hoe seksualiteit binnen het huwelijk was toegestaan en werd aangemoedigd, maar dat seksualiteit buiten het huwelijk als seksuele immoraliteit werd beschouwd. In **deel 2** bespraken we overspel, de seksuele schending van het huwelijkscontract en hoe dat tot een echtscheiding zou kunnen leiden. In **deel 3** hebben we gekeken naar wat de Bijbel te zeggen heeft over een echtscheiding, hoe het Gods plan is dat huwelijken een leven lang meegaan, en hoe de Bijbel echtscheiding alleen maar toestaat in extreme omstandigheden, zoals ontrouw in het huwelijk. We bespraken ook of gelovigen, die waren gescheiden, konden hertrouwen, en kwamen tot de conclusie dat dit in veel gevallen ook mogelijk was.

In deze studie gaan we enkele vragen beantwoorden, die vaak worden gesteld over deze onderwerpen, maar die niet duidelijk konden worden behandeld in de afgelopen drie studies. Laten we gelijk beginnen.

Vraag 1: Wat is de Bijbelse definitie van “seksualiteit”?

Om een handeling als "seksuele immoraliteit" te beschouwen, moet er een seksuele handeling plaatsvinden. Dus, wat beschouwt de Bijbel eigenlijk als "seksualiteit"? Is het alleen normale geslachtsgemeenschap, waarmee je een zwangerschap kan veroorzaken, of vallen ook andere handelingen onder deze definitie, bijvoorbeeld orale seksualiteit?

Zoals we in de eerste studie van deze serie al hebben opgemerkt, definieert de Bijbel niet uitgebreid wat seksuele relaties zijn. Het is echter duidelijk dat de definitie meer omvat dan alleen normale gemeenschap hebben. De Bijbel verbiedt homoseksualiteit, een praktijk waarbij het letterlijk onmogelijk is om normale geslachtsgemeenschap te hebben. Dat zou er dus op duiden dat de Bijbelse definitie van seksualiteit breder gaat dan alleen de handeling waarbij je een vrouw zwanger kan maken. Waar die lijn precies wordt getrokken, is niet duidelijk.

Ongeacht waar deze exacte technische lijn van "seksualiteit" zich ook maar bevindt, de kern bij deze kwestie van wat gepast of ongepast is, ligt in ons hart.

Mattheüs 5:27-28

[U hebt gehoord dat tegen het voorgeslacht gezegd is: U zult geen overspel plegen. Maar Ik zeg u dat al wie naar een vrouw kijkt om haar te begeren, in zijn hart al overspel met haar gepleegd heeft.](#)

Als je verlangt naar een seksuele relatie die je niet mag hebben, dan zondig je in je hart. Het einddoel van de geboden met betrekking tot seksualiteit is niet alleen om te voorkomen dat we bepaalde dingen niet doen, maar om onze verlangens en doelen af te stemmen op die van God (Mattheüs 15:19-20; Exodus 20:17; Ezechiël 11:19-20) . Tegen de tijd dat je je broek uittrekt, heb je de grens van lust al overschreden, dus is het zinloos om jezelf af te vragen of de dingen die je daarna gaat doen, technisch gezien, vallen onder "seksualiteit " of niet. De norm die wij als gelovigen moeten nastreven is hoger dan dat.

Vraag 2: Als ik getrouwd ben, maar geen verlofingsproces heb doorlopen, ben ik dan volgens de Bijbel getrouwd?

Laten we allereerst heel duidelijk zijn dat we het hier hebben over de *Bijbelse* definitie van het huwelijk, niet over de definitie die de *Staat* geeft aan het huwelijk. De overheid van het land waar je woont geeft je waarschijnlijk een huwelijksakte, of een ander soort bewijs, dat je volgens de overheid getrouwd bent. Waar we het over hebben is het *Bijbelse* huwelijk - het huwelijk volgens de Schrift. Zoals we in [deel 1](#) hebben besproken, werd een Bijbels huwelijk vastgelegd in een verlovingsovereenkomst tussen de bruidegom, de bruid en de familie van de bruid. Is het tegenwoordige huwelijk Bijbels gezien dan wel rechtsgeldig, als er geen verlovingsovereenkomst werd gesloten?

Om die vraag te beantwoorden, moeten we overwegen wat deze Bijbelse verlovingsovereenkomst inhield. In wezen was het een openbare uiting van toewijding van de bruid en bruidegom, en een publieke uiting van instemming van de familie van de bruid . Dus als jouw huwelijk tot stand is gekomen door een openbare verbintenis - als je een bruiloft had of een openbare aankondiging van het huwelijk - en als de vader of het gezin van de vrouw instemde met die verbintenis, dan denken we dat jouw huwelijk Bijbels gezien legitiem is.

Ook als een vrouw volwassen is, alleen woont en niet afhankelijk is van haar vader voor haar levensonderhoud, dan is onze mening dat ze geen uitdrukkelijke toestemming van haar vader niet nodig heeft om te trouwen. Hij heeft haar al toestemming gegeven om te trouwen met wie ze maar wil, doordat hij de verantwoordelijkheid voor haar zorg al heeft opgegeven.

De overgrote meerderheid van de moderne huwelijken voldoet aan één van deze twee criteria; of de familie van de vrouw keurde het huwelijk expliciet goed, of ze lieten de vrouw voor zichzelf zorgen en lieten haar trouwen met wie ze maar wilde. In beide gevallen is aan de fundamentele eisen van de verlovingsovereenkomst voldaan: de overeenkomst is in het openbaar gesloten en de familie van de vrouw heeft vrijwillig afstand gedaan van hun verantwoordelijkheid voor de vrouw.

Als je denkt dat jouw huwelijk Bijbels gezien niet legitiem is, en je jezelf afvraagt wat je moet doen, raden we je aan om deze de kwestie voor te leggen aan de oudsten van jouw plaatselijke gemeente en hun inbreng over de kwestie te vragen. Zij kunnen een compleet beeld krijgen van jouw situatie en je een wijs advies geven. Deze situaties kunnen erg ingewikkeld zijn, en het is belangrijk om advies te krijgen van godvrezende mensen die bekend zijn met jouw specifieke situatie, als je tot een oplossing wilt komen.

Nogmaals, we willen benadrukken dat we hier spreken over het Bijbelse huwelijk, niet over het huwelijk volgens de Staat.

Vraag 3: Als ik samenwoon met een man (of vrouw), en we nooit getrouwd zijn, maar we behandelen elkaar alsof we getrouwd zijn, beschouwt de Bijbel dat dan als getrouwd?

Nee. De Bijbel kent geen "samenlevingscontract-huwelijk". De Bijbelse verloving is zowel een uiting van instemming van de familie, als ook een openbare uiting van de verbintenis tussen de man en de vrouw. Alleen maar "samenwonen" voldoet niet aan de eis om een publiekelijke toewijding aan elkaar uit te spreken. Een publiekelijk uitgesproken toewijding is de enige manier waarop andere mensen weten dat je echt getrouwd bent, en de enige manier waarop iemand je verantwoordelijk kan houden om je plichten als echtgenoot of echtgenote na te komen. Als je Bijbels getrouwd wilt zijn met de persoon met wie je samenwoont, is de makkelijkste manier om ofwel een huwelijkscontract op te stellen, of een aantal geloften voor te bereiden die de huwelijksovereenkomst beschrijven, en je aan dat contract of die overeenkomst te binden in het bijzijn van getuigen.

Er zijn veel mensen die om één of andere reden samenwonen. Sommigen aarzelen misschien bij het idee om zich voor het leven aan iemand anders te binden. Sommigen denken misschien dat het niet echt nodig is om te trouwen. De Bijbel is echter duidelijk dat je alleen maar een "echtgenoot" of "echtgenote" bent als je getrouwd bent. Een Bijbels aanvaardbare seksuele relatie vereist een huwelijk. Als je met dit idee worstelt, willen we je aanmoedigen om bij jezelf te rade te gaan, en probeert te begrijpen waarom je bedenkingen hebt over het huwelijk. Is er iets met de persoon met wie je samen bent, waardoor je je niet aan hem of haar wilt binden? Of heb je enige angst of zorg om, in het algemeen, levenslange verplichtingen aan te gaan? Hoe het ook zij, we willen je aanmoedigen om op Gods systeem te vertrouwen. Hij heeft ons gemaakt en Hij weet wat het beste voor ons is. Hij wil om goede redenen dat mannen en vrouwen trouwen, en we kunnen erop vertrouwen dat Hij weet wat Hij doet.

Vraag 4: Kan een vrouw volgens de Bijbel een echtscheiding aanvragen?

Historisch weten we dat er in Israël vrouwen waren die een echtscheiding verkregen; de Talmoad geeft bijvoorbeeld specifieke instructies over hoe en wanneer een vrouw een echtscheiding kan aanvragen (Yevamot 65b:13-16). De Bijbel zelf geeft echter niet veel details over de manier waarop echtscheidingsprocedures werden afgehandeld. Bij de enkele gevallen die in de Bijbel worden beschreven, zijn het de mannen die de echtscheidingsbrieven geven. Aangezien een man het recht heeft om te scheiden in de situatie waarbij zijn vrouw het huwelijkscontract heeft geschonden, ligt het voor de hand dat als een man het huwelijkscontract schendt, de vrouw kan proberen om zelf te scheiden. ONZE mening is dat een vrouw in die omstandigheden het recht heeft om een echtscheiding aan te vragen, maar de Bijbel geeft hierover geen specifieke instructie.

Vraag 5: Als een man overspelig is aan zijn vrouw, mag ze dan van hem scheiden?

De meeste tegenwoordige huwelijksovereenkomsten hebben de vorm van 'huwelijksgeloften', en die geloften vereisen meestal expliciet dat de man seksueel trouw blijft aan zijn vrouw. Aangezien hij dan heeft ingestemd met de voorwaarden van het 'huwelijkscontract', denken we dat de vrouw Bijbelse gronden heeft om van hem te scheiden als hij die schendt.

Zelfs als een man huwelijksgeloften had die niet aangaven dat hij seksueel trouw moest zijn aan zijn vrouw, is gemeenschap hebben met een vrouw waarmee je niet getrouwd bent, nog steeds seksuele immoraliteit en een zonde. Zoals Paulus aangeeft in 1 Korinthe:

1 Korinthe 7:4

De vrouw heeft niet de beschikking over haar eigen lichaam, maar de man. En evenzo heeft ook de man niet de beschikking over zijn eigen lichaam, maar de vrouw.

Als je om welke reden dan ook overweegt om te scheiden, raden we je sterk aan om advies in te winnen bij de leiders van je plaatselijke gemeente, of andere gelovigen die jouw situatie kennen. Je zult liefde, raad en steun van anderen nodig hebben, of de scheiding nu plaatsvindt, of dat je erin slaagt om je huwelijk te rehabiliteren.

Vraag 6: Veel van deze antwoorden hebben betrekking op mijn "plaatselijke gemeente". Wat als ik geen plaatselijke gemeente heb?

Een plaatselijke gemeente is de beste bron van geestelijke steun en het samenkomen voor een gelovige. Als er andere gelovigen betrokken zijn in je leven, die je goed kennen en om je geven, en waarbij jij die zorg kan beantwoorden, is het ideale Bijbelse model. Wanneer je door een moeilijke periode heengaat wordt die vriendschappen nog meer waardevol. We raden gelovigen dan ook ten zeerste aan om betrokken te zijn bij een lokale gemeente en gebruik te maken van de diensten deze gemeenten kunnen aanbieden. Zoals Paulus zei:

1 Korinthe 6:1

Durft iemand van u, die een geschil heeft met een ander, zijn recht te zoeken bij de onrechtvaardigen en niet bij de heiligen?

1 Korinthe 6:4 (NBV)

Wilt u werkelijk uw alledaagse geschillen aanhangig maken bij mensen die bij de gemeente geen aanzien genieten?

Hij zei ook dat er oudsten van de kerk zijn "om voor de kerk van God te zorgen":

Handelingen 20:28

Zie dan toe op uzelf en op heel de kudde, te midden waarvan de Heilige Geest u tot opzieners aangesteld heeft om de gemeente van God te weiden, die Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.

Er zijn situaties waarin mensen geen samenkomst bij hen in de buurt hebben of kennen. 119 Ministries Nederland heeft een samenkomst-zoekfunctie op de website: 119ministries.nl en je zou daar kunnen zoeken naar een goede plek voor een samenkomst. Als je geen toegang hebt tot een geloofsgemeenschap, dan moet je gewoon verder zoeken totdat je er één hebt gevonden. Er zijn mogelijk ook andere ondersteuningsbronnen ter beschikking, hetzij online, hetzij in de vorm van professionele diensten. De meest Schriftuurlijke benadering is echter om deel uit te maken van een gemeenschap van gelovigen, en we zouden mensen willen aanmoedigen om eerst die optie op te zoeken.

Vraag 7: Hoe zit het met internationale huwelijken? Zijn die toegestaan in de Bijbel?

Internationale huwelijken zijn toegestaan, maar er zijn een paar verzen die we moeten uitleggen. Deze passage lijkt bijvoorbeeld te zeggen dat dergelijke huwelijken verboden zijn:

Deuteronomium 7:1-4

Wanneer de HEERE (JHWH), uw God, u gebracht heeft in het land waar u naartoe gaat om het in bezit te nemen, en Hij vele volken van voor uw ogen verdreven heeft, de Hethieten, de Girgasiëten, de Amorieten, de Kanaänieten, de Fereziëten, de Hevieten en de Jebusieten, zeven volken, die groter en machtiger zijn dan u, en wanneer de HEERE (JHWH), uw God, hen aan u overgegeven heeft en u ze verslaat, dan moet u hen volledig met de ban slaan; u mag geen verbond met hen sluiten en hun niet genadig zijn. U mag geen huwelijksbanden met hen aangaan: uw dochters mag u niet geven aan hun zonen, en hun dochters niet nemen voor uw zonen. Want zij zouden uw zonen van achter Mij laten afwijken, zodat zij andere goden gaan dienen en de toorn van de HEERE (JHWH) tegen u ontbrandt en Hij u al snel wegvaagt.

Deze passage lijkt aan te geven dat een Israëliet niet mocht trouwen met een niet-Israëliet, of in ieder geval niet mocht trouwen met iemand uit bepaalde buitenlandse naties. Bij nader onderzoek blijkt echter dat het bij deze huwelijken niet gaat over een ras of een nationaliteit. Let op de reden voor dit gebod, die in vers 4 wordt gegeven:

Deuteronomium 7:4

Want zij zouden uw zonen van achter Mij laten afwijken, zodat zij andere goden gaan dienen.

Het probleem was dat deze buitenlanders afgodendienaars waren. Door deze afgoderij kwam koning Salomo in de problemen toen hij met uitheemse vrouwen trouwde:

1 Koningen 11:1-8

Koning Salomo had veel uitheemse vrouwen lief, en dat naast de dochter van de farao: Moabitische, Ammonitische, Edomitische, Sidonische, en Hethitische vrouwen, uit de volken waarvan de HEERE (JHWH) tegen de Israëliëten had gezegd: U mag niet naar hen toe gaan en zij mogen niet bij u komen. **Zij zouden ongetwijfeld uw hart doen afwijken, achter hun goden aan.** Aan hen hechtte Salomo zich in liefde. Hij had zevenhonderd vrouwen – vorstinnen – en driehonderd bijvrouwen. **Zijn vrouwen deden zijn hart afwijken.** Het was in de tijd van Salomo's ouderdom dat zijn vrouwen zijn hart deden afwijken, achter andere goden aan, zodat zijn hart niet volkomen was met de HEERE (JHWH), zijn God, zoals het hart van zijn vader David, want Salomo ging achter Astarte aan, de god van de Sidoniërs, en achter Milkom, de afschuwelijke afgod van de Ammonieten. Zo deed Salomo wat slecht was in de ogen van de HEERE (JHWH: hij volhardde er niet in de HEERE (JHWH) na te volgen, zoals zijn vader David. Toen bouwde Salomo een offerhoogte voor Kamos, de afschuwelijke afgod van de Moabieten, op de berg die voor Jeruzalem ligt, en voor Molech, de afschuwelijke afgod van de Ammonieten. Zo deed hij voor al zijn uitheemse vrouwen, die hun afgoden reukoffers en slachtoffers brachten.

De vrouwen waarmee Salomo trouwde waren niet alleen buitenlanders, ze aanbaden andere goden. Dit zijn het soort buitenlanders waar een gelovige niet mee mag trouwen. Maar als een buitenlander tot geloof komt, dan wordt die persoon ook een Israëliet - niet genetisch, maar geestelijk. Dit zegt Paulus in Galaten:

Galaten 3:26-29

Want u bent allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus. Want u allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed. Daarbij is het niet van belang dat men Jood is of Griek; daarbij is het niet van belang dat men slaaf is of vrije; daarbij is het niet van belang dat men man is of vrouw; want allen bent u één in Christus Jezus. **En als u van Christus (de Messias) bent, dan bent u Abrahams nageslacht** en overeenkomstig de beloften erfgenamen.

Als "nakomelingen van Abraham" zijn deze gelovigen niet langer "buitenlanders", ze worden niet langer uitgesloten van de gemeente van Israël:

Efeze 2:17-19

En bij Zijn komst heeft Hij door het Evangelie vrede verkondigd aan u die veraf was, en aan hen die dichtbij waren. Want door Hem hebben wij beiden door één Geest de toegang tot de Vader. Zo bent u dan **niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God,**

Omdat een buitenlander die tot geloof komt geen vreemdeling of buitenlander meer is, is het niet verboden om te trouwen. Dit is de reden waarom Rachab, een Kanaäniet (Jozua 6:25), kon trouwen met Salmon (Mattheüs 1:5), en waarom Ruth, een Moabitische (Ruth 1:4), kon trouwen met Boaz (Ruth 4:13), en waarom een Cusjitische vrouw met Mozes kon trouwen (Numeri 12:1). Het ras of de nationale afkomst van deze vrouwen was niet belangrijk; wat belangrijk was, was hun geloof. Dit is de reden waarom Paulus mensen aanspoort om geen "ongelijk juk" te vormen, hij heeft het dan over gelovigen en ongelovigen, niet over Joden en niet-Joden.

2 Korinthe 6:14-16

Vorm geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeenschappelijk met wetteloosheid, en welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis? En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of wat deelt een gelovige met een ongelovige? Of welk verband is er tussen de tempel van God en de afgoden?

Een gelovige is veel beter af als hij met een andere gelovige van een ander ras of volk trouwt dan met een ongelovige van hetzelfde ras. Ras is geen probleem voor je redding, en het is ook geen probleem voor het huwelijk. Geloof is waar het om gaat.

Vraag 8: Leviticus 18:22 verbiedt seksuele relaties tussen twee mannen. En is dat ook verboden tussen twee vrouwen?

God geeft Zijn bedoeling voor het huwelijk aan in Genesis 2 wanneer Hij een man en een vrouw samenbrengt. Een seksuele relatie tussen twee mannen schendt dit ideaal, en die relatie is expliciet verboden in Leviticus 18. Het ligt voor de hand dat ook lesbiennes dit ideaal zouden schenden. Terwijl Leviticus 18 lesbiennes niet expliciet vermeldt, doet Paulus dat wel in Romeinen 1:

Romeinen 1:26-27

Daarom heeft God hen overgegeven aan schandelijke hartstochten, want ook hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang vervangen door de tegennatuurlijke. En evenzo hebben ook de mannen de natuurlijke omgang met de vrouw opgegeven, en zijn in wellust voor elkaar ontbrand: mannen doen schandelijke dingen met mannen en ontvangen het gepaste loon voor hun dwaling in zichzelf.

Dus zowel mannelijke als vrouwelijke homoseksualiteit wordt in de Bijbel verboden.

Dat roept wel de vraag op waarom lesbianisme niet specifiek wordt genoemd in Leviticus 18, naast andere vormen van afwijkend seksueel gedrag. Een mogelijke reden is dat vrouwen, niet alleen in Israël, maar in welke cultuur dan ook, in die tijd weinig prikkels hadden om een lesbische relatie aan te gaan. Het huwelijk was in die tijd een zeer praktische instelling; mensen trouwden niet alleen omdat ze 'verliefd' waren, maar omdat het tot op zekere hoogte noodzakelijk was om te overleven.

Voor een vrouw zou een relatie met een andere vrouw haar niet alleen geen kinderen geven, maar ook geen materieel voordeel opleveren, aangezien de mannen het meeste bijdroegen aan de inkomsten van het huishouden, en zelfs de vrouwen die werkten werden aanzienlijk minder betaald dan mannen.

(Marten Stol, *Women in the Ancient Near East* [Boston/Berlin: Walter de Gruyter, Inc. 2016] blz. 342-343).

Dus het kan zijn dat Leviticus 18 lesbiennes niet vermeldt omdat het gewoon niet aan de orde was. Maar Paulus zegt in Romeinen dat het wel degelijk bestond en dat het als een zonde werd beschouwd.

Vraag 9: Kan een man volgens de Bijbel met twee vrouwen tegelijk getrouwd zijn?

Het korte antwoord is nee, maar de cultuur van het oude Israël bemoeilijkt deze zaak. De Torah vereist niet dat mannen die met twee vrouwen getrouwd waren, van één van hen moest scheiden, dus in die zin mochten dergelijke huwelijken doorgaan. Maar elke keer dat de Bijbel mannen opdraagt om te trouwen, vermelden ze altijd dat ze maar één vrouw hebben, en niet meer. Hier zijn enkele voorbeelden:

1 Korinthe 7:2

Maar laat vanwege allerlei vormen van hoererij iedere man zijn eigen vrouw hebben en iedere vrouw haar eigen man.

1 Timotheüs 3:2

Een opziener nu moet onberispelijk zijn, de man van één vrouw, beheerst, bezonnen, eerbaar, gastvrij, bekwaam om te onderwijzen, ...

Er waren zeker mensen in het oude Israël die meerdere vrouwen hadden, maar dit is niet Gods plan voor het huwelijk, en al die gezinnen ondervonden ernstige problemen als gevolg van polygamie. Voor een uitgebreide studie over hoe de Bijbel dit onderwerp behandelt, verwijzen we je naar onze studie: [Antwoorden aan Atheïsten: Onderschrijft de Bijbel Polygamie?](#)

Vraag 10: Als een man die zijn vrouw bedriegt, technisch gezien geen overspel wordt genoemd, hoe verklaar je dan Markus hoofdstuk 10?

Voor alle duidelijkheid: dit gaat niet over de vraag of het verkeerd is voor een man om zijn vrouw te bedriegen. Hoe het ook wordt genoemd, seksuele gemeenschap buiten het huwelijk is een zonde. Deze vraag gaat over hoe de term "overspel" technisch gezien wordt gedefinieerd.

Zoals we in [deel 2](#) van deze serie hebben besproken, is de Torah heel duidelijk in haar definitie van overspel: overspel is gemeenschap hebben met een vrouw die getrouwd is met een andere man. De enige plaats waar de Bijbel het bedriegen van je vrouw "overspel" lijkt te noemen, is de volgende:

Markus 10:11-12

En Hij zei tegen hen: Wie zijn vrouw verstoot en met een andere trouwt, pleegt overspel tegen haar. En als een vrouw haar man verstoot en met een andere trouwt, pleegt zij ook overspel.

Dit vers lijkt aan te geven dat het bedrog van de man "overspel" kan worden genoemd, maar als we het nader bekijken, is er een andere interpretatie. Merk op dat dit vers niet echt zegt dat gemeenschap hebben met een andere vrouw overspel is. Er zijn **twee componenten** van "overspel" die dit vers beschrijft: "Wie zijn vrouw verstoot en met een andere trouwt, pleegt overspel tegen haar."

Dus de man is 1) gescheiden van zijn vrouw en
2) trouwt met een andere vrouw.

Merk nu op hoe ditzelfde idee in een ander vers wordt verwoord:

Mattheüs 5:31-32

Er is ook gezegd: Wie zijn vrouw verstoot, moet haar een echtscheidingsbrief geven. Maar Ik zeg u dat wie zijn vrouw verstoot om een andere reden dan hoerij, maakt dat zij overspel pleegt; en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.

Hier pleegt de man, die van zijn vrouw scheidt, geen "overspel tegen haar", zoals Markus 10 aangeeft, maar "zet haar eerder aan om overspel te plegen". Waarom is dit zo? In de oudheid waren vrouwen afhankelijk van de materiële voorzieningen van hun man, dus zou een gescheiden vrouw in de praktijk zeer waarschijnlijk weer hertrouwen. Zoals we in **deel 3** van deze serie hebben besproken, waren de echtscheidingen, die Jesjoea veroordeelde, onwettige echtscheidingen, echtscheidingen die mannen verkregen, niet omdat hun vrouw het huwelijkscontract had geschonden, maar alleen omdat de mannen met andere vrouwen wilden trouwen. Aangezien de echtscheiding, waarover in deze verzen wordt gesproken, een onwettige echtscheiding is, en de man en de vrouw nog steeds getrouwd zijn in de ogen van God, dan, wanneer deze vrouw met iemand anders trouwt, is het alsof ze overspel pleegt. Jesjoea zegt dat dit "overspel" de fout is van haar eerste echtgenoot; de eerste echtgenoot zorgde ervoor dat ze overspel pleegde toen hij zonder goede reden van haar scheidde.

Aangezien de eerste echtgenoot verantwoordelijk is voor het overspel dat plaatsvindt, kan Markus 10 aangeven dat hij in deze situatie 'overspel pleegt'. Het "overspel" dat hij begaat, is niet dat hij gemeenschap heeft met een andere vrouw; het is de handeling waarbij hij van zijn vrouw scheidt en haar daardoor dwingt om met een andere man te trouwen. Dus bij deze interpretatie is Markus 10 consistent met de rest van de Bijbel, als het gaat over de term "overspel".

Vraag 11: Als een vrouw om een onwettige reden is gescheiden en met een andere man trouwt, noemt Jesjoea dat 'overspel'. Wat moet een vrouw doen als ze zich in die situatie bevindt? Begaat ze 'overspel' als ze getrouwd blijft in haar nieuwe huwelijk?

Ze zondigt niet en ze moet in het nieuwe huwelijk blijven. Bedenk wat de context van het onderwijs van Jesjoea aangaf. Er was een slechte doctrine die Hij betwistte, een doctrine die leerde dat mannen om welke reden dan ook van hun vrouw konden scheiden. Als gevolg daarvan gingen mannen van hun vrouw scheiden met als doel om verschillende vrouwen te trouwen, en Jesjoea veroordeelde deze praktijk door te zeggen dat dit geen legitieme reden was om te scheiden en dat wat die man dan deed gelijk stond aan overspel.

Zoals in ons antwoord op de vorige vraag, is de echtgenoot, die van haar is gescheiden, degene die het probleem veroorzaakt; hij is degene die verantwoordelijk wordt gehouden voor het overspel, niet de gescheiden vrouw die vervolgens hertrouwt. Dit wordt heel duidelijk gemaakt door het feit dat als een gescheiden vrouw hertrouwt, de Torah haar verbiedt om terug te keren naar haar eerste echtgenoot:

Deuteronomium 24:1-4

Wanneer een man een vrouw genomen heeft en met haar getrouwd is, en het gebeurt dat zij geen genade meer vindt in zijn ogen, omdat hij iets schandelijks aan haar gevonden heeft, en hij haar een echtscheidingsbrief schrijft, die in haar hand geeft en haar uit zijn huis wegstuurt, en als zij dan uit het huis vertrekt, weggaat en de vrouw van een andere man wordt, en die laatste man ook een afkeer van haar krijgt, haar een echtscheidingsbrief schrijft, die in haar hand geeft en haar uit zijn huis wegstuurt, of als die laatste man, die haar voor zichzelf tot vrouw genomen heeft, sterft, dan mag haar eerste man, die haar heeft weggestuurd, haar niet terugnemen om hem tot vrouw te zijn, nu zij onrein geworden is; want dat is voor het aangezicht van de HEERE (JHWH) een gruwel. U mag geen zonde brengen over het land dat de HEERE (JHWH), uw God, u als erfelijk bezit geeft.

In deze situatie is er dus geen enkele manier voor een vrouw om terug te keren naar haar eerste echtgenoot, zelfs als hij berouw heeft van zijn zonde om van haar te scheiden en haar terug wil hebben. Als ze eenmaal is hertrouwd, kan haar eerste echtgenoot nooit meer haar echtgenoot zijn, dus heeft ze geen verdere verplichtingen jegens hem. Scheiden van haar tweede echtgenoot zal en kan het huwelijk tussen haar en haar eerste echtgenoot niet herstellen. De eerste echtgenoot veroorzaakte het probleem door zonder goede reden van haar te scheiden; hij is verantwoordelijk voor het "overspel" in deze situatie. Ze leeft niet in zonde.

Vraag 12: Stel dat het de vrouw is die om een onwettige reden van haar man is gescheiden en nu is hertrouwd. Wat zou ze dan moeten doen?

Onze laatste vraag richtte zich tot een vrouw wiens man haar verliet; deze vraag richt zich tot een vrouw die haar man heeft verlaten. Paulus behandelt de eerste helft van dit probleem in 1 Korinthe 7:

1 Korinthe 7:10-11

Maar de gehuwden beveel ik – niet ik, maar de Heere – dat een vrouw niet zal scheiden van haar man – en als zij toch gaat scheiden, moet zij ongehuwd blijven of zich met haar man verzoenen – en dat een man zijn vrouw niet zal verlaten.

Paulus zegt dat als een vrouw haar man heeft verlaten - en we nemen aan dat hij bedoelt dat ze wegging om redenen die niet Bijbels gerechtvaardigd zijn - ze zich met haar man moet verzoenen en niet met een andere man moet trouwen. Paulus legt niet uit wat er moet gebeuren als ze met een andere man zou trouwen, en dat is waarschijnlijk omdat dat overspel zou zijn, wat de Torah al uitlegt. Maar als een vrouw zich vandaag de dag in deze situatie bevindt, waarbij ze van haar man is gescheiden om een Bijbels ontoereikende reden, en nu getrouwd is met een andere man, wat moet ze dan doen?

In deze situatie raden we de vrouw aan om bij haar tweede echtgenoot te blijven. Volgens de Torah (Deuteronomium 24:1-4) is er geen manier om je met de eerste echtgenoot te verzoenen nadat het tweede huwelijk heeft plaatsgevonden, dus een nieuwe echtscheiding zal niets oplossen. Twee fouten maken deze situatie niet goed. We kunnen de fouten uit het verleden niet altijd fysiek herstellen, maar we kunnen in het heden gehoorzaam zijn aan God. In dit geval kan de vrouw God eren door haar huidige huwelijksgeloften na te komen.

In de praktijk kan ze in deze situatie weinig anders doen. Maar geestelijk gezien kan ze JHWH om vergeving vragen voor haar zonden uit het verleden; zij kan verzoening vinden met God. Voor meer informatie over bekering en vergeving, bekijk dan onze studiereeks: **Wat is het Evangelie?**

Wat betreft de eerste echtgenoot, die in deze situatie onrecht is aangedaan, is er helaas praktisch niets aan te doen om de situatie op te lossen. In geestelijke zin zal de man een manier moeten vinden om zijn bitterheid los te laten en de gruwel van het verlies van een deel van zijn familie achter zich te laten. We moedigen zo'n man aan om zich te omringen met familie en gelovigen, om hem te ondersteunen bij zijn genezing en vooruit te komen. Bovenal moet hij erkennen dat JHWH nog steeds van hem houdt, en hem zal vasthouden. Bovendien, voor wat het waard is, is hij niet langer gebonden aan zijn eerste vrouw, dus is hij vrij om te hertrouwen.

Vraag 13: Er is een gedachte dat Jesjoea de Farizeeën bekritiseerde omdat ze hun ex-vrouwen niet de juiste (geen) echtscheidingsbrieven gaven, waardoor die vrouwen niet konden hertrouwen. Verklaart dat niet Zijn onderwijs over echtscheiding en hertrouwen?

Als een man zijn vrouw zou verlaten, maar haar geen echtscheidingsbrief zou geven, zou dit haar in een moeilijke situatie brengen. Haar eerste echtgenoot zou dan niet voor haar zorgen, maar aangezien ze geen echtscheidingsbrief had, zou ze niet kunnen bewijzen dat ze niet langer met hem was getrouwd. Dit zou betekenen dat ze nooit legaal zou kunnen hertrouwen. Sommigen hebben gesuggereerd dat het onderwijs van Jesjoea over echtscheiding en hertrouwen deze kwestie aan de orde stelt, de kwestie van echtgenoten die geen (goede) echtscheidingsbrieven schreven wanneer ze hun vrouw in de steek lieten. Dit idee verklaart echter niet het onderwijs dat Jesjoea geeft over echtscheiding en hertrouwen, en wel om drie belangrijke redenen.

Ten eerste, hoewel echtscheidingsbrieven in sommige delen van het onderwijs van Jesjoea worden genoemd, ligt de focus van de kritiek die Jesjoea uit op de scheidingspraktijken van de Farizeeën altijd op de motivatie achter de echtscheiding.

Mattheüs 5:31-32

Er is ook gezegd: Wie zijn vrouw verstoot, moet haar een echtscheidingsbrief geven. Maar Ik zeg u dat wie zijn vrouw verstoot om een andere reden dan hoererij, maakt dat zij overspel pleegt; en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.

Wanneer Jesjoea zegt: "Maar Ik zeg u", gaat Hij verder met wat Hij leert, wat afwijkt van wat "er werd gezegd". Als Hij de Farizeeën zou willen aanspreken op hun gebrek aan legitieme echtscheidingsbrieven, dan zou Hij dat hier zeker aangeven. Maar in plaats daarvan bekritiseert Hij de reden voor de echtscheiding, niet de procedure die wordt gevolgd. Het onderwerp van deze brieven komt wederom aan de orde in Mattheüs 19.

Mattheüs 19:7

Zij zeiden tegen Hem: Waarom heeft Mozes dan geboden een echtscheidingsbrief te geven en haar te verstoten?

De reactie van Jesjoea is niet om het achterhouden van echtscheidingsbrieven te bekritisieren; nogmaals, Hij gaat helemaal niet in op deze brieven. In plaats daarvan zegt Hij dit:

Mattheüs 19:8-9

Hij zei tegen hen: Mozes heeft vanwege de hardheid van uw hart u toegestaan uw vrouw te verstoten; maar van het begin af is het zo niet geweest. Maar Ik zeg u: Wie zijn vrouw verstoot anders dan om hoererij en met een ander trouwt, die pleegt overspel, ...

Nogmaals, in plaats van het onderwerp van echtscheidingsprocedure ter sprake te brengen, brengt Jesjoea het onderwerp van echtscheidingsmotivatie ter sprake. Het lijkt erop dat Hij helemaal niet is geïnteresseerd in het vraagstuk van deze echtscheidingsbrieven.

Ten tweede geven deze verzen in Mattheüs hoofdstukken 5 en 19 aan dat de Farizeeën in feite de juiste echtscheidingsbrieven schreven. Als Jesjoea zegt: "**Het is ook gezegd**", verwijst hij naar een doctrine waar Hij het niet mee eens is. De doctrine waar Hij in Mattheüs 5:31 tegen was, omvatte het schrijven van goede echtscheidingsbrieven:

Mattheüs 5:31

Er is ook gezegd: Wie zijn vrouw verstoot, moet haar een echtscheidingsbrief geven.

Daarnaast waren het de Farizeeën, die in Mattheüs 19 het onderwerp van echtscheidingsbrieven ter sprake brachten, en niet Jesjoea:

Mattheüs 19:7

Zij zeiden tegen Hem: Waarom heeft Mozes dan geboden een echtscheidingsbrief te geven en haar te verstoten?

Deze verzen geven aan dat het schrijven van de juiste echtscheidingsbrieven de standaardpraktijk was onder de Farizeeën. Dat is wat ze de mensen onderwezen om te doen. Bovendien heeft de Talmoed hele hoofdstukken gewijd aan het correct schrijven van echtscheidingsbrieven (bijv. Mishna Gittin 2-4, Mishna Gittin 33, Ketubot 2). Het geschil dat Jesjoea had met de Farizeeën ging niet over het ontbreken van de echtscheidingsbrieven, omdat de Farizeeën het zelf heel belangrijk vonden om die echtscheidingsbrieven op de correcte manier te schrijven.

Ten derde past het standpunt van Jesjoea over echtscheiding natuurlijk in de context van de discussie tussen Hillel en Shammai, zoals we vermeldden in **deel 3** van deze studiereeks. De vraag die de Farizeeën aan Jesjoea stellen, in Mattheüs 19:3, klinkt heel erg als de doctrine van Hillel, en het antwoord dat Jesjoea hen geeft, in Mattheüs 19:9, lijkt erg op de doctrine van Shammai. Jesjoea gaat niet in op de uitgifte van de echtscheidingsbrieven; Hij heeft het over het "om welke reden dan ook" scheiden van je vrouw.

Dus, om het samen te vatten, 1) Jesjoea heeft zich eigenlijk nooit maakt nooit druk om de echtscheidingsbrieven zelf, maar Hij maakt wel opmerkingen over de redenen waarom de echtscheidingen plaatsvonden. 2) De Farizeeën schreven al correcte echtscheidingsbrieven, en 3) we hebben een uitleg van het onderwijs van Jesjoea over echtscheiding, dat veel beter past in de context dan dat Hij kritiek zou hebben op het gebrek aan echtscheidingsbrieven. De bezorgdheid van Jesjoea had te maken met waarom de echtscheidingen plaatsvonden, niet met hoe ze werden uitgevoerd.

Vraag 14: Is er een verschil tussen getrouwd zijn volgens de Bijbel en getrouwd zijn in de ogen van God?

We kunnen dat niet met zekerheid zeggen, aangezien de Bijbelse beschrijving van het huwelijk in de context moet worden gezien van een bepaalde cultuur. We weten echter dat God de huwelijken, die in de Bijbel werden voltrokken, beschouwde als legitieme huwelijken, dus als je het Bijbelse model van het huwelijk volgt, dan ben je zeker getrouwd in de ogen van God. We hebben ons best gedaan om zo nauwkeurig mogelijk te beschrijven hoe het Bijbelse huwelijksmodel eruitziet en wat de essentiële onderdelen daarvan zijn.

Deze onderdelen zijn, voor zover we dat kunnen nagaan, een publiekelijke verklaring van verbintenis tussen de man en de vrouw, die de instemming heeft van de familie van de bruid, en dat deze huwelijksrelatie een seksuele exclusiviteit geeft tussen de man en de vrouw. Naar onze mening zou de aanwezigheid van die elementen ervoor zorgen dat een huwelijk aan de Bijbelse standaard voldoet en dat twee mensen zijn getrouwd "in de ogen van God".

Hoewel er nog veel meer kan worden besproken over de onderwerpen huwelijk, seksuele immoraliteit, overspel, echtscheiding en hertrouwen in de Bijbel, hopen we dat deze reeks de belangrijkste zaken heeft behandeld en de meest belangrijke vragen heeft beantwoord. Het echte leven is soms gecompliceerd, op verschillende manieren die een korte videoreeks niet volledig kan behandelen. Dus als je echte, praktische problemen hebt met deze onderwerpen, raden we je nogmaals aan om hulp te zoeken bij een geloofsgemeenschap, bij voorkeur één in de buurt.

Voor andere vragen kun je ons bereiken via de Contact-pagina op onze website (<http://119ministries.com/contact-us>), waar we ons best zullen doen om te reageren. We hopen vooral dat de Bijbelse boodschap over de heiligheid van het huwelijk duidelijk is overgekomen: dat een gelovige man alleen gemeenschap mag hebben met zijn eigen vrouw, en een gelovige vrouw met haar eigen man. Het is niet altijd gemakkelijk, maar het volgen van die eenvoudige regel helpt veel complicaties en harteer te voorkomen, en het handhaaft de norm die God vanaf het begin voor Zijn volk heeft ingesteld.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries# \(USA\)](http://www.twitter.com/119Ministries#(USA))